Πυροσβεστῆρες
ΠΑΝΤΟΣ ΤΥΠΟΥ
ΑΓΓ. Ν. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ
ΑΓ. ΑΝΔΡΕΟΥ — ΓΟΥΝΑΡΗ ΤΗΛ. 35—93

ΕΘΝΙΚΟΣ ΚΗΡΥΞ

Προϊόντα Ποιότητος
ΠΙΤΣΟΣ
Γρηγόριος Κουβεριανός

Δ. Πουρνάρας

ΑΠΟ ΕΒΔΟΜΑΔΑ ΕΙΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑ

ΑΝΑ ΤΗΝ ΠΟΛΙΝ

ΜΕΓΑΛΗ ΔΕΥΤΕΡΑ σημερα... καί ὁ Νυμφίος ἔρχεται γιά μιά φορά ἀκόμη — ὅπως χιλιάδες χρόνια τώρα — ἐν τῷ μέσῳ τῆς νυκτός... Ἡ ἀναπαράσταση τῶν θείων Παθῶν Του ἐπαναλαμβάνεται καί οἱ πιστοί καλοῦνται στίς ἐκκλησίες γιά νά δείξουν ἔμπρακτα τήν υἱοθέτηση τῶν ὑψηλῶν τῆς διδασκαλίας τοῦ Χριστοῦ διδαγμάτων μιμούμενοι τό παράδειγμά Του. Γιά νά παρακαλέσουν σάν ἁμαρτωλοί «ἵνα μή κλείσῃ τά σπλάχνα τῶν οἰκτιρμῶν Του». Γιά νά νοιώσουν ἀπό κοντά τά βασανιστήρια τοῦ Σωτῆρα πού ἐν τούτοις ἦρθε στό κόσμο, νά σώσῃ τό γένος τῶν ἀνθρώπων ἀπό τό ἁμάρτημα τῶν προπατόρων του.

...Χθὲς ὁ λαός τόν ὑπεδέχθη σάν βασιλῆ «μετά βαΐων καί κλάδων». Σήμερα οἱ φαρισαῖοι «συμβούλιον ἔλαβον ὅπως παγιδεύσωσι αὐτόν ἐν λόγῳ». Αὐριο στίς μοναδικές στήν ἱστορία τῆς ἀνθρωπότητος ἡμέρες θά συμβοῦν τόσο τρομερά γεγονότα ὥστε καί ὁ ἥλιος ἀκόμη, γιά ὥρα πολύ, θά σταματήσῃ νά στέλνῃ τίς ἀκτῖνες του στή γῆ καί τούς κατοίκους της, πού φέρθηκαν στόν εὐεργέτη τους χειρότερα ἀπ' ὅτι σ' ἕνα κοινό ληστή. Ἀκόμη καί οἱ πιστοί μαθηταί Του θά ἀπαρνηθοῦν τόν Διδάσκαλον. Θά δειλιάσουν. Καί ὅταν θά παραστῆ ἀνάγκη νά ὁμολογήσουν τή σχέση τους μὲ τό Χριστό θά προφασιστοῦν ἄγνοια ἐνῶ «ἡ ἐν πολλαῖς ἁμαρτίαις περιπεσοῦσα γυνή» ἀναγνωρίζουσα τή Θεότητά του, θά βρεξῇ τά πόδια Του μὲ μύρα καί δάκρυα λίγο πρίν ἀπό τό γήϊνο θάνατο, ἀπαραίτητη προϋπόθεση γιά τήν Ἀνάσταση πού θά ἀκολουθήσῃ.

Καί τό ἀποκορύφωμα τῆς προδοσίας θά συντελεσθῆ ὅταν ἕνας ἀπό τούς μαθητές Του θά παραδώσῃ τόν Κύριον στούς ἐχθρούς γιά «τριάκοντα ἀργύρια».

Γεγονότα συγκλονιστικά θά ἀκολουθήσουν, μπροστά στά ὁποῖα ὁ μικρός ἀνθρωπινος νοῦς σταματᾶ. Ἡ τελεία ταπείνωση θά συμπληρώσῃ τίς ἀρετές τοῦ Θεανθρώπου. Στή σκέψη τοῦ μαρτυρικοῦ ὅσο καί ἐξευτελιστικοῦ θανάτου φεύγει τό μυαλό τοῦ ἀνθρώπου ὁ ὁποῖος ἐν τούτοις δέν εἶναι διατεθειμένος νά ὑποστῆ θυσία γιά τόν συνάνθρωπό του, ἔστω καί ἄν αὐτός εἶναι ἀδελφός ἤ παιδί του.

Πόσοι ὅμως ἀπό μᾶς ἔχουμε συνειδητοποιήσει τή σημασία πού ἔχει ἡ ἀναπαράσταση τῶν παθῶν; Τίς μέρες αὐτές δέν τίς ξεχωρίζουμε ἀπό τίς ἄλλες. Τίποτα τό διαφορετικό δέν νοιώθουμε μέσα μας. Κανένα συναίσθημα, ἀνάλογο γιά μιά τόσο κοσμοϊστορική ἐπέτειο, δέν συγκινεῖ τίς «εὐαίσθητες» σὲ ἄλλες περιπτώσεις χορδές τῆς καρδιᾶς μας. Δέν λέω γιά κείνους πού δέν αἰσθάνονται τήν ἀνάγκη νά δρασκελίσουν τό κατῶφλι τῆς κατάφωτης ἐκκλησίας, περνᾶνε ἀπ' ἔξω ἀδιάφοροι καί δέν κάνουν οὔτε Σταυρό. Ἀλλά γιά ὅσους μπαίνουν μέσα καί ἀνάβουν ἕνα κεράκι μπροστά στήν εἰκόνα τοῦ Χριστοῦ. Λίγοι — δυστυχῶς — εἶναι ἐκεῖνοι πού θά σταθοῦν μὲ προσοχή καί εὐλάβεια, μὲ ἐπίγνωση τῆς σημασίας καί τῆς σοβαρότητος πού ἔχουν οἱ Ἀκολουθίες τῶν παθῶν. Πολλοί δέν κάνουν οὔτε τό Σταυρό τους ὅπως πρέπει. Θά τό διαπιστώσῃς εὔκολα, ἄν κατά τύχη σταθῆς, δίπλα στήν εἰκόνα πού προσκυνᾶνε οἱ πιστοί. Κουνᾶνε τό χέρι τους ὅπως σά νά παίζουν... μαντολῖνο. Ἄλλοι τόν κάνουν «μισό». Ἐνῶ ὑπάρχουν καί ἐκεῖνοι πού κάνουν βεβιεῖς ὑποκλίσεις μέχρι τή γῆ κάτω καί χτυπᾶνε στό μάτι τό ἴδιο ἄσχημα.

Δέν λείπουν ἀκόμη ἐκεῖνοι πού κουβεντιάζουν τοῦ καλοῦ καιροῦ ἤ κουτσομπολεύουν τούς δίπλα τους. Ἄς πῆγαν στήν προσευχή καὶ ψυχική ἀνάταση... Οὔτε οἱ «διαβασμένοι» περί τά Θρησκευτικά. Τά λένε ὅλα ἀπ' ἔξω, εἰς ἐπήκοον τῶν ἄλλων, προηγούμενοι τοῦ παπᾶ ἤ τοῦ ψάλτη, ἐπιδεικνύοντες ἔτσι τίς γνώσεις τους στά κοντάκια, τίς εὐχές, τούς ψαλμούς, τίς ὠδές, τά ἀναγνώσματα καί τά ἀπόστιχα.

Οὐσιώδης ἐξ ἄλλου εἶναι ἡ συμβολή τῶν χορῶν τῶν Ψαλτῶν. Δημιουργοῦν μὲ τήν πραγματική βυζαντινή μουσική, ὑποβλητικότητα ἀνάλογη τῶν στιγμῶν καί τῆς ἱερότητος τοῦ χώρου, ἐν ἀντιθέσει πρός τούς μιμητὲς τῶν τούρκικων ἀμανὲδων πού ὄχι μόνο δέν προδιαθέτουν ἀνάλογα τούς πιστοί, ἀλλά τούς διώχνουν. Σ' αὐτούς πρέπει νά προστεθῆ καί νά ὑπογραμμισθῆ ἡ σοβαρή προσπάθεια πού γίνεται ἀπό τίς τετράφωνες χορωδίες. Ἡ συμβολή τους σὲ ὅλες τῆς ἐκδηλώσεις τῆς λατρείας εἶναι ἀξία κάθε ἐξάρσεως. Ἐπιβάλλονται μὲ τή μουσικότητα. Συγκινοῦν καί ἐντυπωσιάζουν μὲ τή γλυκύτητα τῶν ἤχων. Ἀνεβάζουν πνευματικά τούς πιστούς. Ἔχουν κατακτήσει τή συμπάθειά τους, γι' αὐτό καί κάθε μέρα κερδίζουν ἔδαφος.

Μέ τίς προϋποθέσεις αὐτές θά περάσουν οἱ μεγάλες μέρες. Τήν κατάθλιψη τοῦ Ἐπιταφείου θρήνου θά ἀκολουθήσῃ ἡ ἐλπιδοφόρα χαρμόσυνη Ἀνάσταση. Χαρούμενα θά χτυπήσουν οἱ καμπάνες. Εὐτυχισμένος θά εἶναι ἐκεῖνος πού θά νοιώσῃ τό νόημα καί τή χαρά τῆς πιό μεγάλης γιορτῆς Χριστιανωσύνης. Τοῦ μοναδικοῦ στήν ἱστορία τῆς ἀνθρωπότητος γεγονότος πού ξεπερνάει καί τό πιό ἀπίστευτο θαῦμα. Θά τήν θεμελιώνῃ ἡ πίστη στή βεβαιότητα ὅτι θά ἐπιζήσῃ τοῦ ὑλικοῦ θανάτου τόν ὁποῖον ἐνίκησεν ὁ Χριστός. Ἀρκεῖ νά πιστέψῃ στή διδασκαλία Του καί νά υἱοθετήσῃ τά διδάγματά Του.

ΔΗΜ. ΠΟΥΡΝΑΡΑΣ

Ἡ ἔννοια τῆς τελειότητος ὁλοκληροῦται μὲ ἕνα παποῦτσι ἀπὸ ΤΟ "ΟΣΚΑΡ,,

"ΟΣΚΑΡ,,
Σ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗΣ Ο.Ε.
Μαιζῶνος 115
Τηλέφ. 54—80
ΠΑΤΡΑΙ

Θερμοσίφωνες
ΙΖΟΛΑ
Στήν
"Εξέμισα"
Ἑρμοῦ 22

Η ΚΟΥΖΙΝΑ ΣΑΣ
FLAMINA
ΠΙΤΣΟΣ
ΓΡΗΓ. ΚΟΥΒΕΡΙΑΝΟΣ
ΜΑΙΖΩΝΟΣ 94

ΑΝΑΘΕΩΡΗΣΙΝ ΖΗΤΕΙ Η «ΚΡΑ·Ι·ΣΛΕΡ»

ΑΘΗΝΑΙ Ἡ «Κράϊσλερ» διαπραγματεύεται τήν ἀναθεώρησιν τῆς μετὰ τοῦ Δημοσίου συμφωνίας της διὰ τῆς ὁποίας ἀνέλαβε τήν ἵδρυσιν τῆς βιομηχανίας αὐτοκινήτων.

Ἡ ἑταιρία ζητεῖ ὡρισμένας τροποποιήσεις πρός ὁλοκληρωσιν τῆς ἐπενδύσεώς της.

ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ ΚΕΝΤΡΙΚΑ
Διαμερίσματα
Γραφεῖα
Καταστήματα
Ι. ΑΡΜΕΝΙΑΚΟΣ & ΣΙΑ
Πλατεία Γεωργ. Α' 50 - Μέγαρον Γκολφινοπούλου
2ος ΟΡΟΦΟΣ Τ.Β' Γραφεῖον ΤΗΛ. 71-906

ΨΥΓΕΙΑ
ΙΖΟΛΑ
Στήν
"Εξέμισα"
Ἑρμοῦ 22

Τὸ προτιμοῦν ὅλοι
καὶ τὰ ΡΟΥΧΑ
τὸ προτιμοῦν τὸ
ΠΡΩΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΠΛΥΝΤΗΡΙΟ
VEDETTE - ΠΙΤΣΟΣ
ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΚΟΥΒΕΡΙΑΝΟΣ
Μαιζῶνος 94 - Τηλεφ. 69-26 — ΠΑΤΡΑΙ

ΤΟ «ΕΛΕΥΘΕΡΟ ΝΗΜΑ» ΤΗΣ ΕΡΓΑΤΙΚΗΣ ΤΑΞΕΩΣ

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΓΕΝΙΚΗΝ ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΝ ΤΟΥ ΕΡΓ. ΚΕΝΤΡΟΥ

ΤΟΥ ΕΡΓΑΤΙΚΟΥ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΥ κ. Κ. ΠΑΠΠΑ

Ὕστερα ἀπό μίαν «δημοκρατικήν» δυστοκίαν ἐνὸς καί πλέον ἐτους, ἡ ὑπό τόν σ. Α. Μπαντοῦνον Διοίκησις τοῦ Ἐργ Κέντρου, συνεκάλεσε τήν Συνέλευσιν τῶν ἀντιπροσώπων, δηλαδή τό κυρίαρχον σῶμα. Συνίσταται δὲ ἡ «δημοκρατική» αὐτή δυστοκία, εἰς τήν κατάφωρον παραβίασιν τοῦ Καταστατικοῦ τοῦ Ἐργ. Κέντρου.

Ἐξηγούμεθα: Αἱ συνελεύσεις τῶν ἀντιπροσώπων κατά τό Καταστατικόν, συνὲρχονται τα κτικῶς μὲν καί ὑποχρεωτικῶς. τό πρῶτον καί τό τρίτον τρίμηνον τοῦ ἔτους, ἐκτάκτως δὲ, ὁσάκις ἀποφασισθῆ τοῦτο.

Τεράστια καί μεγάλης σημασίας ὑπῆρξαν τά γεγονότα τοῦ παρελθόντος ἔτους διά τήντάξιν μας. Φυσικά δὲ, ὅπως τά ἑρμηνεύει ἕκαστος. Ὅμως, ἡ Διοίκησις τοῦ Ἐργ. Κέντρου, ὄχι μόνον δὲν συνεκάλεσεν ἐκτάκτως ποτέ τό σῶμα τό κυρίαρχον τῶν ἀντιπροσώπων διά νά ἀκουσθοῦν ὑπευθύνως καί διά ψηφοφορίας αἱ γνῶμαι τῶν Σωματείων ἐπί τῶν διαφόρων ἐνεργειῶν καί πρωτοβουλιῶν τῆς Διοικήσεως, πού τόσην σχέσιν εἶχον μὲ τήν τάξιν μας, ἀλλά καί κατέπνιξε καί διέγραψε ἀπό τό ἄρθρον 12 τοῦ Καταστατικοῦ, τήν ὑποχρεωτικήν καί Τακτικήν Συνέλευσιν τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ τρίτου τριμήνου τοῦ παρελθόντος ἔτους.

Ἔτσι ἐφθάσαμεν εἰς τό πρῶτον τρίμηνον τοῦ 1966 καί συνεκάλεσε τήν προχθεσινήν συνέλευσιν. Ἀλλά καί πάλιν διά νά παραβιάσῃ τό Καταστατικόν, τό ὁποῖον μόνον προκειμένου περί τοῦ οἰκονομικοῦ ἀπολογισμοῦ της, τόσον σχολαστικά τό «ἐξήγησε»... Διότι παραβασιν τοῦ Καταστατικοῦ ἀποτελεῖ ἡ κατάργησις τῆς συνελεύσεως τῶν ἐκλεκτόρων, τῆς εἰδικῶς ὑπό τοῦ ἄρθρου 24 προβλεπομένης ἔν ὄψει τοῦ 15ου Πανεργατικοῦ Συνεδρίου καί τό «κουκούλωμα» αὐτῆς μὲ τήν τακτικήν συνέλευσιν τοῦ πρώτου τριμήνου τοῦ ἄρθρου 12. Ἀφήνομεν τούς ὑψηλούς αὐτούς ἀντιδημοκρατικούς ἐλιγμούς εἰς τήν κρίσιν τῶν ἀντιπροσώπων, οἱ ὁποῖοι καλοῦνται νά ρίξουν μιά ματιά εἰς τά ἄρθρα 12 καί 24 τοῦ Καταστατικοῦ. Ἔπραξε δὲ τοῦτο ἡ Διοίκησις διά νά περάσῃ ἐπιτροχάδην τόν προϋπολογισμόν τοῦ τρεχ. ἔτους, νά μή ἀνακοινώσῃ τόν οἰκονομικόν ἀπολογισμόν τοῦ λήξαντος τοιούτου καί ἐν τέλει, νά μή γίνῃ καμμιά συζήτησις τῶν μεγάλων προβλημάτων τῆς τάξεώς μας, καί τῆς γραμμῆς πού θά τηρηθῆ εἰς τό 15ον Πανεργατικόν Συνέδριον.

Οἱ ἀγαπητοί συνάλελφοι τοῦ «μονολόγου», μπορεῖ νά εἶναι ὑπερήφανοι διά τήν «δημοκρατικήν» αὐτήν ἀρχήν πού ἐγκαινιάζεται μὲ τάς εὐλογίας των εἰς τήν αἴθουσαν τοῦ Ἐργ. Κέντρου.

Ἐζητήθη ἀπό τήν Διοίκησιν κατά τήνσυζήτησιν τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ τρέχοντος ἔτους νά φέρῃ καί τόν οἰκονομικόν ἀπολογισμόν τοῦ λήξαντος τοιούτου... Καί μᾶς εἶπεν ὅτι: «Δέν προβλέπεται ἀπό τό Καταστατικόν» νά ἀνακοινώσῃ εἰς τό κυρίαρχον Σῶμα, πού, πῶς καί εἰς τί, ἐξώδεψε τίς περυσινάς τετρακοσίας χιλιάδας δραχμῶν καί ὅτι τοῦτο θά τό πράξῃ εἰς τό τέλος τῆς τριετοῦς θητείας της... Δυστυχισμένο Καταστατικό! Καί ἵδρυσεν ὁ ἀγαπητός συν. Καυκᾶς, νά «ἐξηγήσῃ» τό Καταστατικόν. ὡς ἄλλος ραβῖνος, τόν Μωσαϊκόν νόμον... Ἀλλά τό Καταστατικόν ὑποχρεώνει τήν Συνέλευσιν εἰς τό τέλος τῆς τριετίας νά ἐλέγξῃ τά οἰκονομικά ἐπί ποινῇ ἀκυρότητος πάσης ἐκλογῆς νέας Διοικήσεως. Δέν ἐμποδίζει τήν Διοίκησιν νά λογοδοτῇ. Ἀντιθέτως: Τό ἄρθρον 12 τοῦ Καταστατικοῦ γράφει εἰς τήνπαράγραφον 11 ἔδαφ. 1 καί 2: «Ἡ Συνέλευσις τῶν ἀντιπροσώπων διενεργεῖ ἔλεγχον τῶν Διοικητικῶν καί οἰκονομικῶν πράξεων τῆς Διοικήσεως».

2) «Ἐγκρίνει τόν ἐτήσιον προϋπολογισμόν καί ἀπολογισμόν». Τί σημαίνουν αὐτά, ἀγαπητέ συν. Καυκᾶ; Μήπως εἰς τόν ἀπολογισμόν δέν συμπεριλαμβάνεται καί ἡ οἰκονομική διαχείρισις τοῦ ἔτους; Ἄν αὐτό τό ὑποστηρίζετε ἐν πλήρει καλῇ πίστει ἀδικεῖτε τήν κρίσιν σας τουλάχιστον.

Καί πράγματι: Θά ἦτο προτάκουστον, πρωτοφανὲς καί τερατῶδες, ἄν εἰς τόν ἐτήσιον ἀπολογισμόν ἡμεῖς οἱ ἀντιπρόσωποι, ἀκούομεν τόν συν. Μπαντοῦνον νά μᾶς διαβάζει πόσες φορὲς ἐπῆγε εἰς τήν Ἀθήνα, πόσες φορὲς εἶδε τόν κ. Μπακατσέλο, ἤ τόν κ. Ἀποστολάκο πότε πῆγε στό ΙΚΑ, στήν Ἐργατική Ἑστία ἤ τήν Ἐργ. Κατοικία κλπ. καί νά μή μᾶς λέγει τίποτε γιά τήν..... «ταμπακέρα». Δηλαδή πόσα ξοδεύτηκαν ὅλον τόν χρόνο. Μέ ἄλλας λέξεις, νά προβῇ καί εἰς οἰκονομικόν ἀπολογισμόν.

Θέλομεν νά πιστεύωμεν ὅτι ἡ Διοίκησις τοῦ Ἐργ. Κέντρου ἐν πλήρει ἀγνοίᾳ τῶν διατάξεων τοῦ Κατ)κοῦ (ἄρθρον 12 παρ. 11 ἐδ. 1—2) ἐνήργησεν, ὡς ἐνήργησεν ἐπί τῶν ἐξόδων τῆς τοῦ λήξαντος ἔτους.

Καί δέν ἔχομεν καμμίαν πρόθεσιν νά ἀρνηθῶμεν καλήν πίστιν. Ἀλλ' ἐπαναλαμβάνομεν καί ἐδῶ: Ἡ γυναῖκα τοῦ Καίσαρος, δέν εἶναι ἀρκετόν νά εἶναι τιμία, πρέπει καί νά φαίνεται τιμία.

Δεύτερον ζήτημα πού ἀνέκυψε κατά τήν συζήτησιν τοῦ προϋπολογισμοῦ, εἶναι ἡ ῥητή καί κατηγορηματική νομική ὑποχρέωσις τῆς Διοικήσεως ὅπως τά ταξείδια τοῦ Προέδρου τῆς ἤ τῶν μελῶν της εἰς Ἀθήνας καλύπτωνται διά προηγουμένης ἀποφάσεως. Ὁ γράφων τάς γραμμάς αὐτάς, ἐζήτησε νά πληροφορηθῆ ἄν τά ταξείδια, ἰδίως τοῦ Προέδρου εἰς Ἀθήνας καλύπτωνται ἀπό προηγουμένην ἄδειαν τοῦ Συμβουλίου, ἄν ὁρίζωνται τά θέματα τοῦ ταξειδίου, καθώς καί τά ὁδοιπορικά.

Καί κατάπληκτος ἡ Συνέλευσις ἤκουσε τόν πρόεδρον νά λέγει ὅτι: «πολλές φορὲς «λόγω τοῦ ἐπείγοντος» αἱ ἐγκριτικαί ἀποφάσεις λαμβάνονται ἐκ τῶν ὑστέρων. Εἶναι παράνομον, ἀντισυνδικαλιστικόν καί πρωτάκουστον αὐτό. Οὐδεμία ἀπουσία Προέδρου ἐπιτρέπεται ἄνευ ἀδείας τοῦ Συμβουλίου καί οὐδέν θέμα διεκπεραιώνεται εἰς Ἀθήνας ἄνευ ἀποφάσεως καί ἐλέγχου τοῦ Συμβουλίου. Τό ἴδιον ἰσχύει καί διά τήν ἀποζημίωσιν.

Ἄς μή μᾶς εἰπῇ ὁ φίλος καί συν. Μπαντοῦνος ὅτι: «πολλὲς φορὲς ὑπάρχουν καί ἐπείγοντα θέματα» Τοῦ ὑπενθυμίζομεν τήν φράσι Ἕλληνος πολιτικοῦ: «Δέν ὑπάρχουν ἐπείγοντα ζητήματα, ἀλλά ἐπειγόμενοι ἄνθρωποι! Καί αὐτός, σάν Πρόεδρος Ἐργ. Κέντρου,

Συνέχειαν εἰς τήν 6ην Σελίδα

ΟΠΩΣ ΠΡΟΚΥΠΤΕΙ ΑΠΟ ΤΟ ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ ΤΗΣ ΚΡΑΝΕΑΣ ΕΛΑΣΟΝΟΣ

Ἕνας μόνον διδάσκαλος ἐπιτελεῖ ἄξιον ἔργον

ΤΗΣ κ. ΛΕΛΕ Γ. ΣΑΚΕΛΛΑΡΟΠΟΥΛΟΥ

Τό αἰωνίως φλέγον ἐκπαιδευτικόν μας πρόβλημα δέν φαίνεται νά τακτοποιεῖται, παρά τά συλλαλητήρια, τούς δημοσιογραφικούς ἀγῶνας καί τίς κραυγαλέες διαμαρτυρίες.

Πλήν τοῦ συστήματος διδασκαλίας, τήν τραγικότητα τοῦ ὁποίου καθημερινῶς ἐκθέτουν οἱ ἐφημερίδες, δραματικόν εἶναι καί τό στεγαστικόν.

Εἶναι ἀπίστευτον ὅτι ὑπάρχουν δημοτικά σχολεῖα εἰς συνοικίες τῶν Ἀθηνῶν καί σὲ πολλὲς μεγάλες πόλεις τῆς χώρας, πού τά παιδάκια ἀσφυκτιοῦν στίς ἀκατάλληλες αἴθουσες καί σὲ μερικά συνδιδάσκονται δύο τάξεις λόγω ἐλλείψεως διδασκάλων ἤ αἰθουσῶν ἤ καί.... τῶν δύο.

Σέ ἄλλα σχολεῖα τό διάλειμμα τῶν παιδιῶν γίνεται ἤ σέ στενὲς ἀνθυγειεινὲς αὐλὲς ἤ στό δρόμο, ἐνῶ σέ ἄλλα, ἐν καιρῷ βροχῆς οἱ μαθηταί παρακολουθοῦν τό μάθημα μὲ ὀμβρέλλες, ἤ μὲ πανωφόρια καί γάντια, γιά νά ἀντισταθοῦν στήν παγωνιά.

Ἄν αὐτά συμβαίνουν στίς μεγάλες πόλεις, μπορεῖ νά φανταστῆ κανείς τί γίνεται στά χωριά καί μάλιστα τά ἀπομεμακρυσμένα.

Συχνά δέν λειτουργοῦν ἐλλείψει διδασκάλου καί τό φαινόμενον νά μένῃ ἡ ἀποθήκη, πού χρησιμοποιεῖται γιά διδακτήριο κλειστή ἤ νά μεταβάλλεται σὲ στρούγκα ζώων γιά ξεχειμωνίασμα, δέν εἶναι ὑπερβολή.

Δέν εἶναι ἐπίσης ὑπερβολή, ὅτι σὲ ὡρισμένα ὀρεινά χωριά παρά χρονιά καί τά παιδιά ἤ ἀνασταλλουν τήν μάθησί τους γιά ἕναχρόνο ἤ κατεβαίνουν κοντινώτερο καμπίσιο χωριό, ὅπου ὑπάρχει ἡ πολυτέλεια τοῦ μονίμου δασκάλου.

Ὅταν ἡ ἐκπαίδευσις τῶν Ἑλληνοπαίδων παρὲχεται κατά τέτοιο τρόπο, ἐνῶ συγχρόνως προβαίνουμε εἰς ἀλόγιστες πολυτέλειες (μετακλήσεις τῶν δαπανηροτέρων καλλιτεχνικῶν συγκροτημάτων τῆς Εὐρώπης γιά τό Φεστιβάλ) ἤ ὅταν δίδωνται ἐκτυφλωτικὲς δεξιώσεις σὲ ἐπισήμους ξένους κ.λ.π. κ.λ.π., πῶς νά μή ζηλέψῃ κανείς καί νά μήν ἐξάρῃ τό σύστημα ἐκπαιδεύσεως τοῦ Ἰσραήλ, ἐκ παραλλήλου πρός τά πολλά ἄλλα πού ἔχει νά τοῦ θαυμάσῃ.

Στά «Νέα τοῦ Ἰσραήλ» διαβάζουμε μὲ θαυμασμό, ὅτι πλήν τοῦ ἐκπληκτικοῦ σὲ μέθοδο καί σύστημα ἐκπαιδευτικοῦ προγράμματος, διά νά καλυφθοῦν αἱ ἀνάγκαι λόγω τῆς πληθώρας τῶν μαθητῶν καί μέχρις ἀποφοιτήσεως τῶν σπουδαστῶν τοῦ Ἰσραήλ συνέβαλεν εἰς τήν τοῦ προβλήματος ποικιλοτρόπως.

Ἐπί παραδείγματι ἀνέβαλε δι' ἕν ἔτος τήν θητείαν 600 νεανίδων πού ἐκπαιδεύονται ὡς διδασκάλισσαι. Ἐπίσης ἔδωσε τριετῆ ἀνοβολήν εἰς 140 νέους, διά νά δυνηθοῦν νά σπουδάσουν ἐπί δύο ἔτη καί τό τρίτο ἔτος νά διδάξουν εἰς περιοχάς, ὅπου ὑπάρχει ἔλλειψις διδασκάλων.

Ὅσοι στρατιῶται δὲ ἐπιθυμοῦν νά ἀφιερωθοῦν εἰς τήν ἐργασίαν τοῦ διδασκάλου, θά ἀπολύωνται τέσσαρες μῆνες ἐνωρίτερον τῶν ἄλλων.

Εἰς τήν ἀνωτέραν ἐκπαίδευσιν αἱ παρεχόμεναι εὐκολίαι εἰς τούς σπουδαστάς εἶναι ἐκπληκτικαὶ ὅπως ἐπίσης ἐκπληκτικὴ εἶναι καὶ ἡ ἀναλογία τοῦ ἀριθμοῦ τῶν φοιτητῶν ἐν σχέσει πρός τόν πληθυσμόν, ἔναντι τοῦ ἀριθμοῦ τῶν φοιτητῶν τῶν Πανεπιστημίων πολλῶν Εὐρωπαϊκῶν χωρῶν.

Μὲ σωστὴ καὶ ὀρθολογικὴ ἀντιμετώπισι, τὸ ἐκπαιδευτικὸ πρόβλημα τῆς χώρας μας ἄν δὲν λύεται τουλάχιστον βελτιώνεται.

Ἀντιγράφοντας τήν Ἰσραηλινὴ μεθοδικότητα, θὰ εἴχαμε πολλὰ νὰ ὠφεληθοῦμε.

Τίς μελαγχολικές αὐτές σκέψεις μᾶς διέλυσε ἕνα χαρμόσυνο ρεπορτάζ.

Στήν Κρανέα Ἐλασσόνος, σὲ μιὰ θλιβερὴ καθυστερημένη κωμόπολι, ἕνας ἄνθρωπος μὲ πνοὴ, κατάφερε νὰ μεταλαμπαδεύσῃ τήν φλόγα πού ξεπηδοῦσε ἀπ' τήν πλούσια ψυχή του καὶ νὰ ἀνάψῃ πυρσούς, πού καταυγάζουν σήμερα τήν ἄλλοτε σκοτεινὴ κωμόπολι.

Χάρις σὲ ἕνα νέο δάσκαλο, τόν Γεῶργο Φορλίδα, ὅπως ἀναφέρεται στὸ ρεπορτάζ, ἔγιναν ἐκπληκτικὰ ἔργα μὲ τήν βοήθεια ὅλων τῶν ἄλλων πλέον, πού μὲ τόν ἐνθουσιασμόν του ξεσήκωσε.

Στήν σταυροφορία του πρῶτοι ἐνετάχθησαν οἱ συνάδελφοὶ του καὶ σιγὰ — σιγὰ οἱ κάτοικοι τῆς Κρανέας πού τώρα πλέον προσφέρονται ὁμαδικὰ.

Ὁ παρὼν χῶρος δὲν εἶναι ἀρκετός γιὰ νὰ καλύψῃ τήν ἀνάλυσιν τοῦ ἐκπληκτικοῦ ἔργου.

Σήμερα ἡ Κρανέα μπορεῖ νὰ θεωρηθῆ πρότυπον πνευματικῆς κωμοπόλεως.

Ὁ μορφωτικός της Σύλλογος, πού συνεστήθη ἀπὸ τόν ἀκούραστο δάσκαλο, ἔχει τὰ ἑξῆς τμήματα, Διαλέξεων, Βιβλιοθήκης, Προστασίας ὀρφανῶν, Ἀθλητισμοῦ, Ἐκδρομῶν, Προσκοπισμοῦ καὶ δασοπροστάτων.

Δέκα τομεῖς ἱκανοὺς νὰ μεταβάλλουν τήν ἄλλοτε μελαγχολικὴ Κρανέα σὲ ζηλευτὸ πρότυπον πνευματικῆς κωμοπόλεως.

Ὄνειρον τοῦ θαυμαστοῦ αὐτοῦ δασκάλου καὶ τῶν συνεργατῶν του εἶναι νὰ φιάξῃ τὸ Πνευματικὸ Μορφωτικὸ Κέντρον, γιὰ τὸ ὁποῖον ἔχει ἤδη ἕτοιμα τὰ σχέδια καὶ 80 χιλιάδας, γιὰ νὰ τὸ ὁλοκληρώσῃ.

Ὡς τώρα ἔχει τήν βοήθειαν τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης καὶ τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ, καὶ ἐνδεχομένως τοῦ Βασιλικοῦ Ἐθνικοῦ Ἱδρύματος καὶ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης, στὰ ὁποῖα κατέφυγε.

Ὁ ἐπαρχιακός καὶ διδασκαλικός Τύπος ἐπρότεινεν τήν κωμόπολιν καὶ τόν ἐμπνευστήν ὅλου αὐτοῦ τοῦ ἄθλου γιὰ βράβευσι στήν Ἀκαδημία.

Τὸ εὐχόμεθα γιὰ νὰ τονιαθῆ περισσότερον ἡ δημιουργικὴ διάθεσις τῶν κατοίκων, νὰ ἀμειφθῆ ὁ ἀξιοθαύμαστος δάσκαλος, καὶ νὰ παραδειγματισθοῦν ὅλες οἱ κωμοπόλεις καὶ τὰ χωριὰ τῆς Ἑλλάδος.

Στόν δάσκαλον καὶ στόν παπᾶ ἡ Πολιτεία ἀναθέτει τήν πνευματικὴ καὶ ἠθικὴ καλλιέργεια ὄχι μόνον τῶν παιδιῶν, ἀλλὰ καὶ τῶν μεγάλων.

Ὅταν εἶναι ἄξιοι τοῦ προορισμοῦ τους, ἐκπολιτιστικός ἄνεμος δροσίζει τὰ δουνὰ καὶ τὰ φαράγγια καὶ ἡ αὔρα του, μπορεῖ νὰ καλύψῃ ὅλη τήν Ἑλληνικήν ὑπαιθρον.

Ἀθῆναι 14)3)1966

ΛΕΛΕ ΣΑΚΕΛΛΑΡΟΠΟΥΛΟΥ

ΕΝΟΙΚΙΑΖΟΝΤΑΙ γραφεῖα, εἰς τὸ κέντρον τῆς πόλεως, πλησίον τοῦ Δικαστικοῦ Μεγάρου. Πληροφορίαι παρ' ἡμῖν, τηλ. 53—52.

ΝΙΤΡΟΝ ΤΗΣ ΧΙΛΗΣ
ΤΟ ΜΟΝΑΔΙΚΟΝ ΦΥΣΙΚΟΝ ΑΖΩΤΟΥΧΟΝ ΛΙΠΑΣΜΑ
ΣΥΝΘΕΤΟΝ ΛΙΠΑΣΜΑ ΙΤΑΛΙΑΣ 14-14-14:
Περιέχει ἀμμωνία, φωσφόρον καὶ Κάλι κατάλληλον δι' ὅλα τὰ κηπευτικά, ἀμπέλια, σταφίδες, ἐλαιόδενδρα κ.λ.π. ὀπωροφόρα δένδρα.
ΝΙΤΡΟΘΕΙΙΚΗ ΑΜΜΩΝΙΑ— ΦΩΣΦΟΡΙΚΗ ΑΜΜΩΝΙΑ 16—20—0— ΖΙΖΑΝΙΟΚΤΟΝΟΝ BAYER AEROSOL ΙΑΠΩΝΙΑΣ κ.λ.π. γεωργικὰ φάρμακα
ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΣΙΚΟΛΑΣ
ΓΕΡΟΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ 5 — ΤΗΛ. 58-94—ΠΑΤΡΑΙ

ΠΙΑΝΕΙ ΛΙΓΟ ΧΩΡΟ
ΠΛΕΝΕΙ 4½ ΚΙΛΑ
ΠΙΤΣΟΣ
ΓΡΗΓ. ΚΟΥΒΕΡΙΑΝΟΣ
ΜΑΙΖΩΝΟΣ 94

ΚΑΦΕΣ Σαντος

ΚΑΦΕΚΟΠΤΕΙΟΝ
ΚΑΝΑΚΑΡΗ 160

ΘΕΡΜΑΣΤΡΕΣ
ELCO
ΑΝΔΡΕΑΣ ΑΛΕΞΟΠΟΥΛΟΣ
Πλατ. Γεωργίου Α' 50